

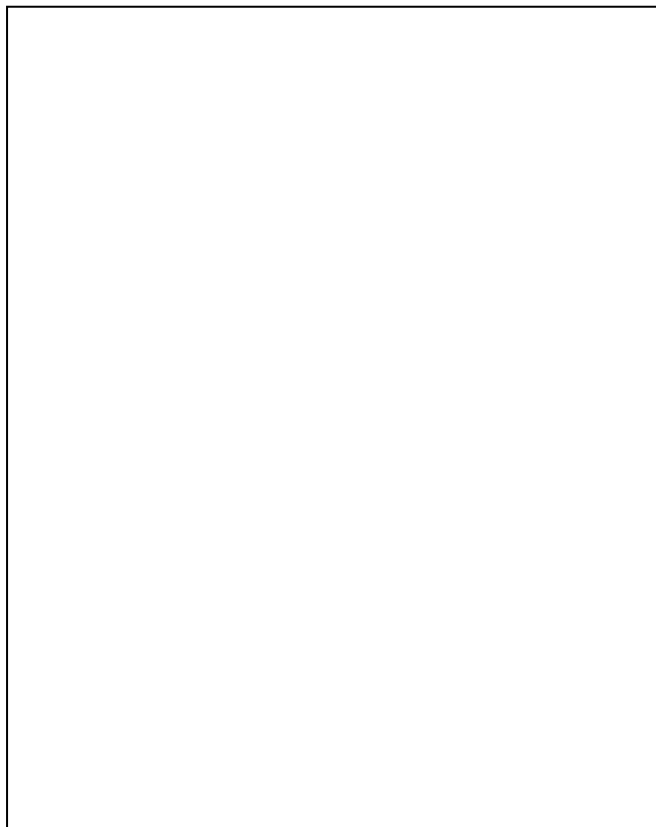
УДК 55(092)

*Митропольський О. Ю., Половка С. Г. – Інститут геологічних наук
НАН України*

НЕМА ПРОРОКА В СВОЇЙ ВІТЧИЗНІ

(Олександрю Макаровичу Палію – вісімдесят!)

О. М. Палій – видатний вчений-нафтовик, знаний геолог, стежки якого пролягли в Україні, Болгарії та Польщі і всюди він лишив по собі відкриті родовища і добру згадку. Будь-який ювілей – це добра нагода підвести певні підсумки та віддати данину шани і поваги за той величезний труд, який зробила Людина на благо своєї Батьківщини.

Олександр Макарович народився 15 серпня 1926 року в селі Любий на Дніпропетровщині, поблизу Кривого Рога. Працювати почав з 7 річного віку на колгоспному полі, пережив голод 1933 року, в 1941 році батько та старший брат пішли на фронт, а 15 річний Сашко з матір'ю та сестрою евакуювався в Башкирію і там виживали.

В 1949 році Олександр Макарович закінчує Московський

нафтовий інститут ім. акад. Губіна і отримує диплом гірничого інженера-геолога по пошукам, розвідці та розробці нафтових та газових родовищ.

Геологічна доля, якій присвятив всього себе Олександр Маркович, склалась в нього напрочуд щасливо. З 1949 по 1955 роки він працює в республіці Болгарії, куди був відряджений на допомогу болгарським колегам, і там стає одним з першовідкривачів Тюленевського нафтового родовища,

першого в країні, яке й досі не вичерпало свої запаси. За відкриття родовища, підрахунок запасів та підготовку проекту розробки родовища Олександра Марковича відзначають високими урядовими нагородами Республіки Болгарії.

Після повернення з відрядження у 1955 – 1957 рр. О. М. Палій – головний геолог Радченковського нафтопромислового управління, співавтор проекту розробки двох родовищ, головний геолог Пирятинської контори буріння об'єднання „Укрнафта” – він стає одним з відкривачів крупних нафтових родовищ – Гнединцівського та Лесяківського.

З 1958 до 1986 років – Олександр Маркович – провідний фахівець, головний геолог, начальник Головнафтогазрозвідки Міністерства Геології України. Він – один з співавторів обґрунтування та відкриття першого на Українському шельфі Голіцинського газоконденсатного родовища.

В 1986 році Олександр Маркович відряджається в якості експерта по нафтогазовому напрямку в об'єднання „Геонафта” в Польщу. І тут він отримує принципово важливі результати стосовно перспектив нафтогазоносності Люблінського прогину.

В 1990 році О. М. Палій виходить на пенсію і переїжджає в Болгарію, в м. Варна, де має не тільки заслужений відпочинок, доньку і онуку, але й продовження своєї плідної наукової діяльності.

І ось тут ми хочемо зупинитися увагу нашого допитливого читача на питанні: що зробив О. М. Палій для України, для розвитку її нафтогазового потенціалу? В 60 – 70 роках ХХ ст. Олександр Маркович виступає одним з авторів певного напрямку пошуків газу та нафти в Україні в міжсолянокупольних структурах на південному сході Дніпровсько–Донецької западини та найбільших глибинах (вище 3500 м) в нижньому карбоні на території всієї западини. Його наукові інтереси пов'язані з визначенням та уточненням головних напрямків пошуків нафти та газу, так і з проблемами вдосконалення методики геологорозвідувальних робіт. Науковий доробок Олександра Макаровича складає більш ніж 120 публікацій – статей та доповідей, серед яких – об'єкт пошуку оцінювався при умові доведення пастки,

а не морфології структури; скорочення поверхової розвідки та зменшення щільності розвідувальних свердловин, сумісність розвідки з дослідно-промисловою експлуатацією відкритих покладів. На його рахунку Радченківське та Сагайдакське нафтові родовища, вперше відкриті на сході України, а також Чернухинське, Гнединцевське та Леляківське родовища нафти і газу. Олександр Маркович – співавтор монографії про ефективність геологорозвідувальних робіт на нафту і газ в Україні (1966 р.), редактор карти перспектив нафтогазоносності південних областей України (1968 р.), редактор розділу півдня України в Тектонічній карті південно-західної частини СРСР (1983 р.), один з редакторів Атласу геологічної будови та нафтогазоносності ДДЗ (1984 р.).

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондарчук В. Г. Тектоніка дна океану // Допов. АН УРСР – 1975. - №6. – С. 486 – 489.
2. Геварк'ян В. Х., Митропольський О. Ю. Морська геологія в ІГН НАН України (історія становлення, пошуки, проблеми, нові наукові напрямки та школи) // Геол. журн. – 1996 - №1 - 2. С. 30 – 35.
3. Макаренко Д. Є. Керманичі Інституту геологічних наук // Геологія в ХХІ столітті. Шляхи розвитку та перспективи: Зб. наук. пр. – К: Тов-во “Знання” України, 2001. - С. 16 – 26.
4. Макаренко Д. Є. Бондарчук Володимир Гаврилович // Геол. журн. – 2005. – №2. – С. 128 – 130.
5. Митропольський О. Ю. Морська геологія в Україні (історія становлення, нові наукові напрямки та школи, концепція розвитку, науковий доробок професора Мороза С. А. в цій галузі знань). Довкілля і ми (III біосферні читання, присвячені пам'яті професора С. А. Мороза): Зб. наук. пр. – Луцьк, 1998 - С. 96 – 105.
6. Митропольський О. Ю. Перспективи розвитку морської геології в контексті загального формування народного господарства України / Геологія в ХХІ столітті. Шляхи розвитку та перспективи: Зб. наук. пр. – К: Тов-во “Знання” України, 2001. - С. 202 – 207.
7. Відділення наук про Землю Національної Академії Наук України / Відп. ред. С. О. Довгий, О. М. Маринич, Д. Є. Макаренко. Поліграфія ТОВ “Марс”, 2003. – С. 28 - 29.

Матеріал статті вміщує біографічні відомості з життя та науково-організаційної діяльності О. М. Палія. Значне місце приділено його надбанням у галузі морських геологічних досліджень.

НЕТ ПРОРОКА В СВОЙОМ ОТЕЧЕСТВЕ
(Александр Марковичу Палию – восемьдесят!)

**Митропольский А. Ю., Половка С. Г. - Институт геологических наук
НАН Украины**

Резюме

В статье помещен материал с библиографическими ведомостями о жизни и научно-организационной деятельности А. М. Палия. Уделено внимание его достижениям в области морских геологических исследований.